

Vivir sin nosotros

Títol original: *Are We Lost Forever* **Direcció i guió:** David Färdmar **País:** Suècia **Durada:** 100 min **Any:** 2020 **Gènere:** Drama **Interpretació:** Björn Elgerd, Jonathan Andersson, Micki Stoltt, Nemanja Stojanovic **Música:** Per-Henrik Mäenpää **Fotografia:** Robert Lipic, Johannes Stenson, Camilla Topuntoli **Distribuidora:** Surtsey Films **Estrena a Espanya:** 14/05/2021

No recomanada per a menors de 16 anys
Doblada en espanyol

SINOPSI

Una parella jove afronta la seva ruptura. Per al Hampus, és un alleujament acabar la seva autodestructiva relació, mentre que l'Adrian està devastat. Serà capaç de sobreviure sense l'amor de la seva vida o hi ha alguna manera de tornar amb ell? (FilmAffinity)

CRÍTICA

Sobre la ruptura d'una parella

El primer llargmetratge del suec **David Färdmar** encaixa perfectament en l'etiqueta de cinema militant. És una radiografia de la desintegració d'una parella a través del filtre LGTBI, perquè els seus protagonistes són dos homes, amants durant anys, que han decidit posar fi a la seva relació. L'autor sembla atret per la relació de parella, com ho va testificar el curt rodat el 2008 que té l'al·licient de la presència d'**Alicia Vikander**.

La seqüència inicial resulta altament atractiva. En una habitació on predomina el blanc, l'**Adrian -Björn Elgerd-** i en **Hampus -Jonathan Andersson-** posen fil a la seva relació amorosa. Han passat junts uns quants anys i ara ni tan sols un d'ells té forces per mirar l'altre. Han arribat a l'avorriment i afronten la nova situació de manera molt diferent. El tedi dona pas a l'alliberament en un dels casos i suposa tot un trauma per a l'altre.

Segones oportunitats

A partir d'aquest moment, la pel·lícula tendeix a bavejar entre sexe més o menys explícit i una càmera que es torna condescendent amb les situacions. En Hampus li diu a la seva parella que l'estima, però que ja no queda res per fer entre ells. L'Adrian ho lamenta i li etziba que pugui dir-ho d'aquesta manera tan crua i directa. La rigidesa que presideix aquesta escena prosseguirà durant tota la projecció. No importa que sigui laboriosa i gairebé sempre recurrent.

Curiosament, és l'Adrian el que primer s'allibera de la relació. Fins i tot connecta amb un dels seus examants. En Hampus viu entre laments, necessitant aquesta part d'ell que s'ha perdut. D'aquesta manera, comencen els retrobaments. Els segueixen les segones oportunitats i els retrets constants. L'alcova torna a erigir-se en epicentre.

Sensació de rigidesa

Färdmar pretén demostrar la tesi que una relació que s'acaba, especialment si hi ha res traumàtic, ha de concloure com més aviat millor, i de forma abrupta. També deixa una esclatxa perquè es produeixi la reconciliació definitiva i el per a tota la vida d'una parella tingui sentit. Tant és que es tracti d'una interdependència homosexual o entre un home i una dona.

L'enfocament visual aposta preferentment per plans curts, especialment en el cas d'en Hampus. Amb això es proporciona un cert nivell de claustrofòbia que, quan es refereix a l'Adrian deriva en una mena de cotilla que l'oprimeix. Segueix sent ostatge de les seves decisions, i això permet que la història no avanci fora d'un cercle insistent que afecta els seus dos protagonistes.

El sexe com a raó de ser

Si al principi hi ha una espècie de dol velat per la supremacia individual, es transforma de seguida en recurrents trobades avalades pel sexe. Fa la sensació que és l'única cosa que mantenia viva una unió en què no hi havia més al·licients. Aquest és el gran deute de l'autor envers els seus personatges. No ens resistim a creure que no hi hagi res més entre ells i que la base del guió sigui tan simple que se sostingui només en si podran redreçar la situació o si cada un d'ells serà capaç de sobreposar-se a l'absència de l'altre.

La desintegració de la parella es tracta, en aquest cas, d'una manera embafadora. L'única base per a la desintegració d'aquesta unitat familiar és el tedi. Hi ha tedi i hi ha rutina. Ho demostra el fet que els seus retrobaments amorosos siguin ardents i tremendament fogosos. En síntesi, remetent a un temps passat que sembla haver-se'n anat definitivament.

Pedro de Frutos – estrenosdecine.online